

Κυριακή 14η Ιανουαρίου 2024

Κυριακή μετά τά Φῶτα.

(Ματθ. 4, 12 – 17).

*«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρε-
δόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τήν Γαλιλαίαν»* (Ματθ.
4, 12).

Γιά μία ἀκόμη φορά βλέπουμε σήμερα τόν Ἰησοῦ νά φεύγει. Τήν πρώτη φορά ὡς βρέφος μετανάστευσε στήν Αἴγυπτο. Σήμερα ὡς ἐνήλικας μετακινεῖται ἀπό τήν ταπεινή Ναζαρέτ στήν κοσμοπολίτικη Γαλιλαία. Φεύγει ὁ Ἰησοῦς ἀπό τή σταθερότητα Του. Φεύγει ἀπό τήν ἐστία Του. Φεύγει καί ἀπό τήν κακία τῶν ἀνθρώπων. Φεύγει ἀπό ἐκεῖ πού δέν Τόν θέλουν, πού δέν ἀντέχουν τήν ἀλήθεια. Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε πηγαίνει ἐκεῖ ὅπου Τόν δέχονται καί ὅπου εἶναι ἔτοιμοι νά Τόν ἀκούσουν.

«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τήν Γαλιλαίαν». Ὅταν ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης συνελήφθη καί φυλακίστηκε, ἀναχωρεῖ ἀπό τήν πόλη πού μεγάλωσε καί πηγαίνει στήν πόλη πού θα μεγαλοουργήσει. Ἀναχωρεῖ ἀπό τή Ναζαρέτ, ὅχι ἐπειδή φοβᾶται οὔτε ἐπειδή ἐγκαταλείπει τόν ἀγαπημένο Του Ἰωάννη. Ἀναχωρεῖ ἀπό τή Ναζαρέτ, γιατί θέλει νά μᾶς διδάξει μέ τή ζωή καί τό παράδειγμά Του μερικές ἀλήθειες. Πρῶτον, μᾶς διδάσκει ὅτι, πρίν πολεμήσουμε τό κακό κατά μέτωπον, πρῶτα θά τό πολεμήσουμε κατά τό περιεχόμενο. Δεύτερον, μᾶς διδάσκει πώς ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νά ἔχει πατρίδα, ἀλλά ἔχει πανεθνική κατεύθυνση. Τρίτον, μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι πορεία καί συνάντηση, σχέση καί ἀγάπη χωρίς ὅρους καί ὅρια.

«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τήν Γαλιλαίαν». Κατ' ἀρχήν βλέπουμε μέ τή σύλληψη τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἓνα φαινομενικό θρίαμβο τοῦ κακοῦ. Ὁ Ἰωάννης

παραδίδεται στή φυλακή καί στόν θάνατο, διότι
 ἡ κακία καί ἡ ἀνηθικότητα τῶν ἀνθρώπων δέν
 ἀντέχουν στήν παρουσία, στήν ἀρετή καί στό
 ἦθος του. Πολλές φορές οἱ κακοί ἄνθρωποι φαί-
 νεται ὅτι θριαμβεύουν. Πολλές φορές ἡ
 ἀνηθικότητα γίνεται ἡ ἐπικρατούσα κατάσταση.
 Στήν ἐποχή μας κατ' ἐξοχήν τό προδρομικό
 ἦθος, ἡ ἄσκηση, ἡ ἀγνότητα, ἡ ἐγκράτεια, ἡ
 ἀγάπη, ἡ πίστη παρουσιάζονται ὡς ἀνοησίες καί
 ἀδυναμίες. Ἡ ἐποχή μας δέν θέλει Προδρόμους
 καί δέν ἀντέχει σέ Προδρόμους. Εἶναι ἐποχή τῶν
 Ἑρωδιάδων. Εἶναι ἐποχή πού οἱ κάθε εἶδους
 Σαλῶμες χορεύουν μέ αὐθάδεια καί ἔπαρση.
 Κλέβουν τό μυαλό τῆς κοινωνίας καί τῶν
 ἀρχόντων καί ζητοῦν τήν κεφαλή κάθε ἐνάρετου
 καί τίμιου ἀνθρώπου «ἐπί πίνακι». Τά κεφάλια
 τῶν ἀθῶων κόβονται στά βράχια τοῦ πολέμου,
 στά ἀποστειρωμένα χειρουργεῖα τῶν
 ἀμβλώσεων, στά ἰσοθερμικά δοχεῖα τοῦ
 ἐμπορίου ὀργάνων, στά σταυροδρόμια τῶν
 ἀπρόσεκτων ὀδηγῶν καί τῶν κακόμοιρων
 μεταναστῶν, στά βιολογικά ἐργαστήρια τῶν

ἐκκολαπτόμενων ἐπιδημιῶν, στά οἰκονομικά φόρουμ τῶν ἐκμεταλλευτῶν, στά γραφεῖα τῶν συμβιβασμῶν καί τῶν ἀνήθικων συμφωνιῶν. Ἀποκεφαλίζονται ἀμέσως ὅποιοι λένε τήν ἀλήθεια, ὅποιοι ξυπνοῦν συνειδήσεις, ὅποιοι ἀντιστέκονται στήν κατηφόρα, ὅποιοι δέν βαπτίζουν τήν ἀνηθικότητα ἀρετή, ὅποιοι ἀντιστέκονται στήν ἀπανθρωπιά. Καρατομοῦνται οἱ τίμιοι ἐργαζόμενοι, οἱ φιλόφθοροι ἐπιστήμονες, οἱ ἀσυμβίβαστοι στό κακό.

Σ' αὐτόν τόν φαινομενικό θρίαμβο τοῦ κακοῦ ὑπάρχει καί ὁ ἀντίποδας. Μέσα στό σκοτάδι τοῦ κόσμου καί τῆς ἀμαρτίας συνεχίζουν νά ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέχονται τά χτυπήματα καί τήν ἀπόρριψη καί γράφουν τήν ἱστορία μέ τό αἷμα τους. Συνεχίζουν νά ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέχονται νά χάσουν τά πάντα, ἀρκεῖ νά μή χάσουν τήν ἀλήθεια. Ὁ Κύριος μέ τήν ἀποχώρησή Του ἀπό τή Ναζαρέτ μᾶς διδάσκει πώς, ἐάν θέλουμε νά ἀνήκουμε στούς ἀνθρώπους αὐτούς, θά μάθουμε νά πολεμᾶμε τό

κακό ἔξυπνα. Μέ τήν ἀποχώρησή Του μᾶς διδάσκει πῶς ἡ καλύτερη ἀντίσταση καί τό μεγαλύτερο κτύπημα ἐναντίον τοῦ κακοῦ εἶναι ἡ ἀποδόμησή του. Πηγαίνει στή Γαλιλαία, γιά νά διδάξει καί νά θαυματοουργήσει. Πηγαίνει σ' ἕνα περιβάλλον πού θά Τόν ἀφουγκραστεῖ καί θά εἰσπράξει τήν ἀγάπη Του, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι τό μεγαλύτερο ἀντίδοτο στό δηλητήριο τῆς ἁμαρτίας. Πηγαίνει νά φωτίσει τήν ἀνθρωπότητα μέ τή διδασκαλία Του καί τά θαύματά Του, γιά νά ἐπιστρέψει μετά πρὸς τήν ἐκούσια θυσία Του. Πρῶτα θέλει νά διδάξει τό καλό, διότι τό καλό εἶναι ἡ πρόληψη τῆς κακίας. Ἐξοπλίζει τήν ἀνθρωπότητα μέ τά πνευματικά ἐφόδια ἐναντίον τῆς διαφθορᾶς, γιά νά μποροῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά τήν ξεχωρίζουν καί νά τήν πολεμοῦν. Ἔτσι ὁ Ἰησοῦς ἀποδομεῖ τό κακό πρῶτα ἀπό τό περιεχόμενό του καί μετά τό συνθλίβει μέ τόν Σταυρό Του.

«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τήν Γαλιλαίαν». Δεύτερον, ὁ

Κύριος μᾶς διδάσκει μέ τήν ἀναχώρησή Του πρὸς τή Γαλιλαία πὼς ἡ παρουσία Του ἔχει οἰκουμενικό χαρακτήρα καί προορισμό. Δέν μπορεῖ ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου νά ἐγκλωβιστεῖ σέ μία πόλη. Δέν ἀπευθύνεται ὁ Λυτρωτής τοῦ κόσμου σέ μία φυλή. Ἦλθε γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἀνοίγει τήν ἀγκαλιά Του καί σκορπίζει τό βλέμμα του σ' ὅλες τίς φυλές καί στά δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων ὅλων τῶν τόπων καί τῶν ἐποχῶν. Πηγαίνει στήν κοσμοπολίτικη Καπερναούμ καί στή «Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν», γιά νά σπάσει τούς ἐθνικισμούς καί τίς μισαλλοδοξίες. Ἀνοίγεται ὁ Χριστός πρὸς τήν ἀνθρωπότητα, γιά νά μᾶς διδάξει πὼς μόνον ὅταν ἀνοιγόμεστε παραμένουμε ἀληθινοί μαθητές Του. Δέν βάζουμε σύνορα στήν ἀγάπη. Βάζουμε σύνορα γενικῶς, γιά νά χαιρόμαστε καί νά ἐκτιμοῦμε τήν κάθε ιδιαιτερότητα, ὄχι γιά νά χωρίζουμε καί νά μισοῦμε τούς ἄλλους. Τό μόνο σύνορο πού βάζουμε εἶναι μεταξύ τοῦ ἀγαθοῦ καί τοῦ κακοῦ, μεταξύ τῆς ἀλήθειας καί τοῦ ψεύδους. Δέν στρέφουμε τήν πλάτη σέ κανέναν, διότι ὅλοι

δικαιοῦνται τήν ἀγκαλιά μας καί εἶναι αὐτό πού τούς χρωστᾶμε.

«Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὁ Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τήν Γαλιλαίαν». Στή Γαλιλαία καί στήν Καπερναούμ, ὅπου πηγαίνει ὁ Ἰησοῦς, θά χτίσει μιά σχέση ἀγάπης μέ ὅλους. Θά θεραπεύσει, θά φωτίσει, θά παρηγορήσει, θά ἐλευθερώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τά δεινά πού τούς ταλαιπωροῦν. Περιέρχεται τίς πόλεις καί τά χωριά καί σκορπίζει ἀμέτρητες εὐεργεσίες. Ἔτσι μᾶς διδάσκει πώς ἡ σωτηρία εἶναι μία πορεία καί συνάντηση. Ἡ σωτηρία εἶναι μία πορεία καί μία συνάντηση μέ τόν Θεό καί μέ τόν συνάνθρωπο. Ἡ ἀγάπη καί ἡ προσφορά δίνουν νόημα καί κατεύθυνση σ' αὐτή τήν πορεία. Σήμερα, πού πελαγοδρομοῦμε στήν ἀνασφάλεια καί στό ἄγχος, εἶναι πολύ σημαντικό νά καταλάβουμε πώς ἡ ἔξοδος τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τήν ἀνθρωπότητα γίνεται γιά νά μᾶς συναντήσῃ καί νά μᾶς βοηθήσῃ στόν καθημερινό μας ἀγώνα. Ἔρχεται ὁ Χριστός πρὸς τή δική μας «Γαλιλαί-

α». Ἔρχεται νά μᾶς εὐεργετήσῃ. Νά τρέξουμε
κι ἐμεῖς κοντά Του. Νά Τόν λατρέψουμε καί νά
Τόν μιμηθοῦμε. Νά Τόν ἀκολουθήσουμε στή συ-
νάντησή Του μέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἡ μία,
ἀγία, καθολική καί ἀποστολική Ἐκκλησία εἶναι
ὁ χῶρος αὐτῆς τῆς συνάντησης. Ἐκεῖ θά
γευτοῦμε ὅλοι μαζί τή χαρά τῆς Βασιλείας Του,
πού ξεκινάει ἀπό τώρα καί ἐπεκτείνεται γιά
πάντοτε. Ἀμήν.